

[Lone Nielsen.]

Punkt 1 i SF's forslag kan vi altså således tiltræde som princip, og vi håber og går ud fra, at det ekspertudvalg, som ministeren omtalte, hurtigst muligt vil finde frem til en konkretisering af dette princip.

Punkt 2 kan vi også være enige i, hvis det skal forstås således, at sætningen: „Jalene forestår forbrugerorientering og reklamevirksomhed“ skal være ensbetydende med, at al informationsvirksomhed bør indgå som et naturligt led i selskabets aktiviteter.

Punkt 3 er vi derimod ikke enige i, idet vi er af den opfattelse, at en samfundsøvertagelse af engrosledet og detaileddet efter en produktionsrationalisering vil være en effektiv konkurrent til de private medicinproducenter.

Nu kan man med god ret rejse spørgsmålet, hvorledes vi får en samfunds kontrol af produktudviklingen. Uanset ejerformen finder vi i socialdemokratiet, at det er meget væsentligt, at samfundet styrer produktudviklingen. I denne forbindelse tænker jeg også på det store antal af præparater, der er nogenlunde ens med hensyn til indhold og virkning. Tag f. eks. et produkt som hovedpinetabletter, hvor der i dag findes 50 forskellige præparater på det danske marked; dette antal kunne uden videre skæres ned til det halve uden savn for forbrugeren. F. eks. er albyl-, magnyl- og aspirintabletter stort set identiske med hensyn til indhold og virkning.

Jeg tror, at hvis samfundet overtager engros- og detaileddet og informationsvirksomheden og opbygger sit eget produktionsapparat, så kan såvel priser som sortiment på det danske marked effektivt styres, og jo færre præparater der eksisterer, jo lettere er det for lægerne at overskue, og jo sikrere er behandlingsbetingelserne. Endelig vil det uden tvivl medføre en indskrænkning af det danske medicinforbrug, som er alt, alt for stort i dag.

Til afslutning vil jeg endnu en gang understrege, at socialdemokratiet finder det meget vigtigt, at samfundet overtager detail- og engrosledet inden for lægemiddelforsyningen. Vi mener, at samfundet og forbrugerne på den måde bedst muligt sikres lægemidler af optimal kvalitet til lavest mulig pris. Vi kan derfor tilsige et positivt udvalgsarbejde.

Knud Thomsen: Da vi sidst behandlede det praktisk talt tilsvarende forslag fra de samme forslagsstillere i fjor i foråret, som allerede omtalt af indenrigsministeren, kunne hr. Poul Schlüter på vort partis vegne afvise forslaget. Så vidt jeg husker fra forhandlingerne, bragte det hr. Kurt Brauer til at udtrykke sin store glæde, idet netop det konservative folkepartis afvisning viste ham, at han var inde på den rette vej. Nu skal vi jo dele sorger og glæder lige, og jeg havde hellere set, at hr. Kurt Brauer og de øvrige forslagsstillere denne gang havde glædet det konservative folkeparti ved ikke at fremsætte forslaget på ny. Men jeg må altså atter glæde hr. Kurt Brauer med, at vor stilling er uforandret.

Forslagsstillerne har jo kikket over Øresund, det har allerede fru Lone Nielsen været inde på, men har man nu også kikket rigtigt over Øresund? I Sverige er man jo gået frem på praktisk taget den måde, der er beskrevet af forslagsstillerne. Apoteksbolaget sluttede sit regnskabsår for 1971 med et underskud på 25 mill. kr. Under den tilstand, der har hersket i Sverige, har man foretaget prisforhøjelser første gang med 5 pct., senere med 2½ pct. Man har hævet receptafgiften fra 80 øre over 1 kr. 20 øre til 2 svenske kr. pr. recept, en merindtægt på 32 mill. kr. Det er lykkedes for et bestemt præparat med uændret leverandørpris at bringe prisen til forbrugeren i vejret fra 3,05 sv. kr. til 4,40 sv. kr. — for samme præparat — med uændret pris fra den leverende fabrik. Det er altså resultatet af, hvad man har gjort i Sverige.

Jeg vil endvidere sige, at vi ikke stiller os på nogen måde afvisende over for at drøfte en ændret struktur i apotekerledet. De nyheder, indenrigsministeren nævnte, var i egentlig forstand nyheder for mig; jeg troede stadig væk, at man kunne forvente noget fra det siddende apotekerlovsudvalg, men vi er villige til at se herpå.

Fru Lone Nielsen har også omtalt apotekernes egen produktion, som vel er lidet rationel.

Der forvaltes meget store beløb af apotekerforeningen på egen hånd, og man bør vel også her se lidt på kontrolforholdene.

Med hensyn til punkt 2 i forslaget er vi uenige af de grundte, jeg allerede har beskrevet. De synes ikke at bevirke nogen billigfø-